

Державний Гімн України

Історія
створення

ГОЛОВНИЙ СИМВОЛ КРАЇНИ

До найбільших святинь будь-якого народу належить національний гімн – найвищий вияв його волелюбних прагнень, духовно-патріотичних устремлінь. Слова і музика гімну змушують кожного з нас підніматися при перших же акордах. Для українців – це гімн "Ще

- ❑ **не вмерла Україна"** історія кожного державного гімну найтіснішим чином переплітається з життям народу, символом якого він є.
- ❑ Знати історію гімну своєї країни так само необхідно, як знати історію свого народу і своєї родини.
- ❑ Гімн кожної держави є одним із головних її символів, однією з цеглинок, з яких складається держава. Він у словах і музиці розкриває зміст держави, її суть і устремління. Це фактично своєрідна програма, ідеологія та цілі нації. Це код держави, її візитна картка.
- ❑ Гімни поважають та люблять настільки, наскільки поважають і люблять Батьківщину.

Перша музична символіка

Перша музична символіка нашого народу сягає часів Київської Русі. Тоді роль державного гімну – в сьогоденні розумінні – виконували бойові заклики та пісні, які створювали патріотичний настрій перед битвами. Як свідчить "Слово о полку Ігоревім", пісні закликали воїнів до хоробрості, аби здобути "князю славу", відплатити ворогам "за землю Руську", за рани. Перед вирішальною битвою на р. Калці 1223 р. проти татаро-монгольських військ руські дружини співали "С нами Бог, розумійте язици".

Своєрідним гімном виступали пісні:

«Заповіт» Шевченка,

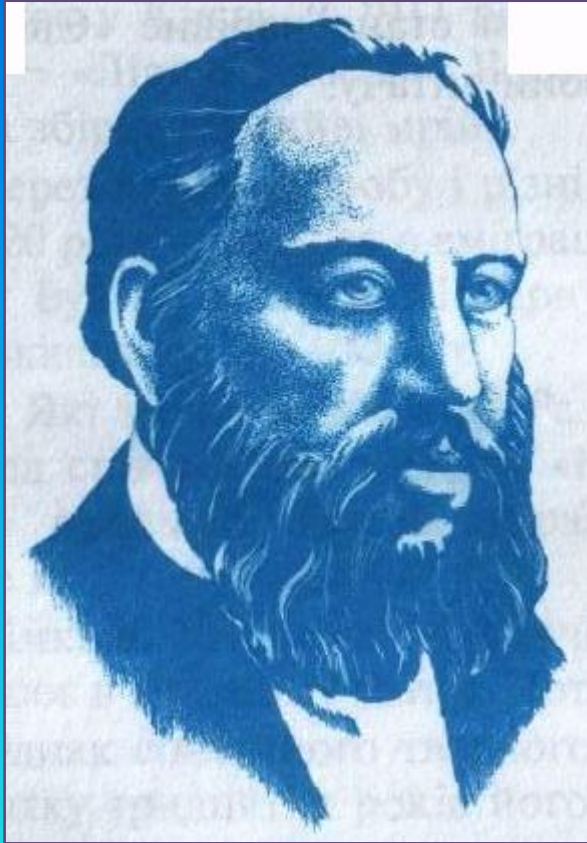
«Вічний революціонер» Франка,

"Боже, великий, єдиний, нам Україну

храни»

Косинського.

Написання вірша

**Павло Платонович
Чубинський**

(1839-1884)

Український етнолог,
фольклорист, поет, автор слів
Гімну України

На початку 60-х років XIX ст. у середовищі патріотичної київської "Старої громади", до якої входили такі визначні діячі, як Тадей Рильський, Володимир Антонович, Олександр Русов, Павло Чубинський та інші, виник задум створити високопатріотичний вірш, який надихав би українців на боротьбу за волю, став національним гімном.

Реалізувати цей задум вдалося відомому українському поетові, етнографу, фольклористу, Павлу Чубинському.

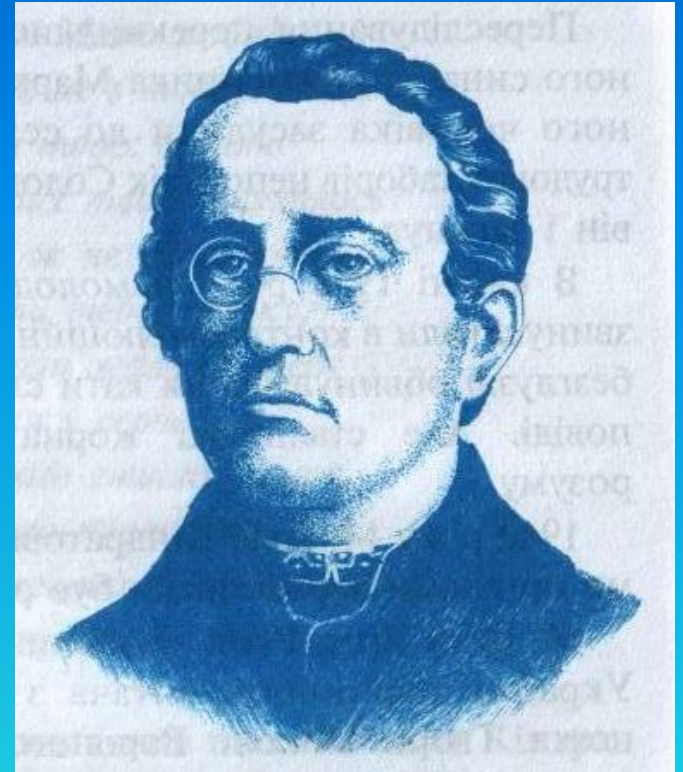
Точної дати написання вірша нема, але за деякими джерелами, він бере свій початок з 1862 року. Вірш Чубинського почав своє нелегальне існування в межах царської Росії як патріотично-політичний твір і як пісня.

Музичне оформлення

Не менш важливу роль зіграла й музика, написана західноукраїнським композитором і диригентом, одним з організаторів культурного й духовного життя в Західній Україні Михайлом Вербицьким.

Музичне оформлення ввібрало в себе характерні риси українських пісень, має яскраво виражене похідно-маршове звучання. Все це в органічній єдності й створило неперевершений патріотичний пафос, завдяки якому пісня пустила глибоке коріння у свідомості українців:

*Ще не вмерла Україна, і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться
доля,
Згинуть наші вороженьки, як роса на
сонці,
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.*

**Михайло Михайлович
Вербицький**
(1815-1870)

Український композитор,
хоровий диригент, священик,
автор музики Гімну України

Довгий шлях через роки

- ❑ Той факт, що слова написані на Східній Україні, а музика – на Західній, виглядає символічно й служить незаперечним доказом нерозривної єдності українського народу. Зливши воєдино слова і музику, пісня надихала покоління борців за волю України.
- ❑ Починаючи з середини 60-х років XIX ст. пісня "Ще не вмерла Україна" стала поширюватись від Карпат до Сибіру. Спочатку на західноукраїнських землях – Дрогобич, Львів, Перемишль, а згодом і на Наддніпрянщині та в місцях компактного проживання українців Канада, США, Бразилія та ін.
- ❑ Слова і музика пісні почали з'являтися у багатьох виданнях Львова, Києва, Відня, Берліна – українською мовою та в перекладі англійською, німецькою та іншими мовами. Його виконували різні хорові колективи та духові оркестри. По суті, пісня "Ще не вмерла Україна" виконувала функції гімну Української держави. Однак, спеціального закону, що монополізував би його як єдиний державний гімн, не було.
- ❑ Свого часу пісню забороняло російське самодержавство і, як результат, Павлу Чубинському довелося "познайомитися" з краєвидами Архангельської губернії (сім років заслання) .
- ❑ Пісню нещадно знищували білогвардійці. Восени 1919 р. денікінцями у вогонь було кинуте 60 примірників "Ще не вмерла Україна", які в 1917 році випустила видавнича Українська спілка.
- ❑ Однак, такої лютої ненависті, якою палав до неї більшовицький режим, пісня не знала ніколи. Вона була оголошена буржуазно-націоналістичною, заборонялася, жорстоко переслідувалася. За її виконання можна було дорого поплатитися. Головною причиною заборони був текст, який не давав забути українцям, що вони українці, що не вмерла Україна, що ми козацького роду.

У Радянському Союзі

- ❑ Коли у Радянському Союзі було вирішено створити окремий гімн для кожної країни у його складі, «Ще не вмерла Україна» була відкинута, як варіант, щоб не викликати занадто сепаратиські (прагнення до відокремлення) настрої серед українців.
- ❑ Потрібен був текст, у якому б стверджувалося, що Україна — держава, що входить до складу СРСР, що вона там «Між рівними рівна, між вільними вільна» та обов'язково повинна була висвітлена комуністична партія, яка веде Україну до комунізму.
- ❑ Це завдання виконав видатний український поет Тичина Павло Григорович. Саме його варіант «Живи, Україно, прекрасна і сильна» і став державним гімном Української РСР в період з 1949 до 1991. Композитор Лебединець Антон Дмитрович створив музику для нього.
- ❑ Але цей гімн так ніколи і не знайшов популярності. Майже на всіх офіційних зборах лунав гімн СРСР, а не Української РСР.

Офіційне визнання

Наприкінці 80-х – початку 90-х років минулого століття пісня почала набирати широкого розголосу серед українців.

- ❑ У липні 1991 року після урочистих зборів, присвячених першій річниці прийняття Декларації про державний суверенітет України, в палаці "Україна" відбувся концерт, заключним акордом якого стало виконання всіма присутніми в залі пісні **"Ще не вмерла Україна"**.
- ❑ Ось так після десятиліть замовчування цей твір отримав майже офіційне визнання.

Державний Гімн України

Після всенародного референдуму 1 грудня 1991 р., який підтвердив волевиявлення народу 24 серпня 1991 року, Президія Верховної Ради України **15 січня 1992 року** затвердила музичну редакцію національного гімну України. В статті 20-й Конституції України зафіксовано: **"Державний гімн України – національний гімн на музику М. Вербицького"**.

Ще не вмерла України і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться
доля.
Згинуть наші вороженьки, як роса на
сонці.
Запануєм і ми, браття, у своїй
сторонці.
Душу й тіло ми положим за нашу
свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького
роду.
Станем, браття, в бій кривавий, від
Сяну до Дону,
В ріднім краю панувати не дамо
нікому,
Чорне море ще всміхнеться, дід-
Дніпро зрадіє,
Ще у нашій Україні - доленька наспіє.
Душу, тіло ми положим за нашу
свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького
роду.
А завзяття, щира праця свого ще

Державний Гімн України

6 березня 2003 року
Верховна Рада ухвалила
Закон "Про Державний
гімн України", змінивши
перший рядок оригіналу
"Ще не вмерла Україна"
на **"Ще не вмерла**
України ні слава, ні
воля..."

Затверджений Гімн
України, який діє і нині, –
це перший куплет і

Павл...ського.

Державний Гімн України

Згідно із Законом «Про Державний Гімн України»
від 6 березня 2003 року:

*Державним Гімном України є національний гімн на музику
М. Вербицького зі словами першого куплету та приспіву
твору П. Чубинського в такій редакції:*

*Ще не вмерла України і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться
доля.
Згинуть наші воріженьки, як роса на
сонці.
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.*

*Душу й тіло ми положим за нашу
свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького
роду.*

